

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 04.10.2017 i sag nr. BS SKSæ-1238/2016

H
mod
M

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagsøgeren, H og sagsøgte, M er tidligere ægtefælle.

Denne sag, der er anlagt i medfør af ægtefælleskiftelovens § 2, drejer sig om, hvorvidt H har krav mod M på fællesskabskompensation, rimelighedskompensation og særejekompensation, jf. retsvirkningslovens § 16 d og § 16 e og ægtefælleskiftelovens § 67, i forbindelse med parternes skilsmisse.

Sagen er anlagt den 2016.

H's påstand er principalt, at M tilpligtes at betale 1.836.433 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg. Den principale påstand fremkommer således:

Fællesskabskompensation	780.937 kr.
Rimelighedskompensation	555.496 kr.
Særejekompensation	<u>600.000 kr.</u>
I alt	1.936.433 kr.
Minus a conto betalt	<u>- 100.000 kr.</u>
Stævningsbeløb	<u>1.836.433 kr.</u>

H har subsidiært påstået, at M skal betale et mindre beløb efter rettens skøn.

M's påstand er principalt frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af 202.742 kr.

M's subsidære påstand fremkomme således:

Fællesskabskompensation	52.742 kr.
Rimelighedskompensation	100.000 kr.
Særejekompensation	100.000 kr.
A conto betalt	- 100.000 kr.
I alt	202.742 kr.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Parterne har levet sammen siden 1987. De blev gift i 1996 og skilt ved dom af 22. januar 2016. Sagsøgeren er født i 1968, sagsøgte er født i 1967.

Parterne har 2 børn sammen, der er født i 1998 og 2002.

M blev i forbindelse med skilsmissen dømt til at betale bidrag i 3 år til H. Statsforvaltningen har efterfølgende fastsat bidraget til 0 kr.

H er uddannet designer, og hun fik efter endt uddannelses arbejde hos V1. I 1995 opsagde hun sit arbejde for at gå hjemme. I 2001 begyndte hun at hjælpe til i M's virksomhed, men det ophørte i 2009 på grund af virksomhedens dårlige økonomi. I 2013 startede hun selvstændig virksomhed, S1, der driver virksomhed med afsætning af beklædning til blandt andet apoteker. I 2015 havde selskabet et resultat på 119.658 og en egenkapital på 123.731 kr.

M har været selvstændig erhvervsdrivende siden 1996. Han ejer selskabet S2, der i henhold til ægtepagt tilhører hans særeje.

M's forældre har tidligere drevet selskabet S3, som M og hans bror hver overtog 45 % af aktierne i i 1996. Aktiekøbet blev finansieret via et rentefrit lån fra forældrene, der efterfølgende er nedbragt ved gaver og arveforskud. I 2002 overtog M og hans bror tillige de sidste 10 % af S3.

S3 lukkede i 2009 på grund af dårlig økonomi.

M fortsatte med at drive virksomhed i S4, der er datterselskab under S2.

S2 ejer 100 % af S4, 50 % af S5.

og 50 % af S 6 .

Parternes fællesbo er delt. Resultatet af bodelingen har været en gæld på 500.000 kr., som parterne har delt med 250.000 kr. til hver.

Af parterne pensioninfo fremgår, at H i juli 2015 har en samlet pensionsopsparing på 255.000 kr. M's samlede pensionsopsparing pr. juli 2015 er 4.546.000 kr.

H har forklaret, at hun er knap 49 år. Hun blev uddannet som designer i 1993. Uddannelsen tog 4 år. Straks efter uddannelsen fik hun job hos V1. Det var på fuld tid. Hun fik ca. 12.000 kr. pr. måned i løn plus pension. I 1995 fik hun et andet job hos V1, også som designer. Hendes løn var herefter 18.000 kr. pr. måned plus pension.

Hun mødte M i 1987, da hun var 17 år. I 1995 arbejdede de begge 50 timer om ugen. Men dengang havde de ikke børn. I 1995 var M kommet med i familievirksomheden, S 3. De blev gift i 1996. M var 29 år og hun var 28 år. De havde begge et ønske om at få børn, men det lykkedes ikke umiddelbart. De tænkte, at grunden kunne være stress, så efter fælles beslutning stoppede hun med at arbejde i december 1996. Hun gik herefter hjemme. M arbejde fortsat lige så meget som tidligere, 50-60 timer om ugen. Det fungerede fint med, at hun gik hjemme. Der kom ro på det hele.

M havde fred til at fordybe sig i sit arbejde. Hun blev gravid i 1997, og fødte deres første barn i 1998. Rollefordelingen mellem dem var, at hun tog alt derhjemme, og at M passede sit arbejde. M havde også mange rejsedage. Der var mindst 50 rejsedage plus "de løse", der kom med kort varsel. Det var typisk hele uger ad gangen i forbindelse med messer.

S 3 beskæftigede sig med dametøj. I 2002 fik de barn nr. 2. Det var aldrig under ægteskabet på tale, at hun skulle starte med at arbejde igen. Hun havde ind imellem lyst til det. Men M havde altid syntes, det var bedst for børnene, at de ikke begge gik på arbejde. Økonomisk gik det fint. M havde en god løn. De havde dyre biler og designermøbler. Der var mere end 30 ansatte i S 3. På papiret havde hun 20 timer om ugen. Hun var ansat på lige fod med sin svigerinde. Svigerinden var ansat som lagermedarbejder, selvom hun var sygeplejerske. Hun havde ingen indflydelse på sin løn. Der blev oprettet en pension til hende. En veninde, der blev færdig som designer et år før hende, tjente 45.000 kr. pr. måned i 2007. Hun var ansat i S 3 indtil 2011, hvor hun blev hun sagt op. Det gik ikke så godt i firmaet, så den del af M's løn, hun fik for at spare skat, hang ikke længere sammen. Hun startede derefter selv virksomhed. Forinden havde hun søgt 100 jobs uden at få noget. Der var brug for, at hun også tjente penge, nu M's firma ikke gik så godt. S 3 lukkede og M kørte videre med

S 4, der laver bukser efter mål. Hun arbejdede måske ca. 15 timer om ugen i sin egen virksomhed, S 4 og fik dertil supplerende dagpenge. Hun kunne fortsat passe det derhjemme. Hvis der M's virksomhed var rengøringshjælp og havemand, så havde de det også privat. S 4 sælger

beklædning til tandlæger og apoteker. Virksomhed er sårbar, da hun er afhængig af leveringer fra sin leverandør. Hun har ikke råd til at have et varelager. Det har altid været M, der har været hendes leverandør. M er den eneste leverandør af bukser efter mål. Det var det, hun startede virksomheden op på. Men M vil ikke leverer til hende. Så det er ordrer, hun nu mister. Det er nok medført en mistet omsætning på 300.000 om året.

M meddelte hende i juni i år, at hun ikke kunne få leveret bukser. Hun kan ikke leve af det, hun tjener i virksomheden. Det er svært. Hun har ikke noget at falde tilbage på. Det er gået stærkt, og alt foregår nu på computer. Det er hun ikke uddannet til, og hendes uddannelse er forældet.

De blev skilt i 2016. Det var hende, der bad om at blive skilt efter M's utroskab i en længere periode. Bodelingen gav hende ikke penge med. Hun har en gæld fra bodelingen på 250.000 kr. Det er hendes del af den fælles kassekredit på 500.000 kr. Hun har ikke modtaget arv eller gaver. Nu bor hun i et lille lejet hus samme med deres yngste datter. Den ældste er flyttet hjemmefra. Hun har ikke en ny samlever/ægtefælle.

Rev 1 er en af M's forældres venner. Han og hans kone var med til deres bryllup.

M har forklaret, at han er 50 år. Han har en handelskoleeksamen og en HD, han har taget sideløbende. Han startede i 1987 som juniorsælger i sin fars virksomhed. Hans bror kom til i 1991. Hans far havde forsøgt at sælge virksomheden, men da de var ikke lykkedes, blev han og hans bror i 1991 medejere med 45 % hver. Hans far beholdt de sidste 10 %. Overdragelsen skete på "familievilkår" og via et rentefrit gældsbrief på 1,4 mio. kr., der blev betalt via gaver. I 2002 købte han og hans bror de sidste 10 % af virksomheden for 1.8 mio. kr. Det var også på familievilkår. Købesummen blev betalt ud af driften.

Han lærte H at kende i 1987, og de flyttede sammen i 1988. I 1996 blev de gift. H begyndte ret tidligt at gå hjemme. Det var traditionen i H's familie, at kvinderne gik hjemme. Og det accepterede han. Han arbejdede, og hun gik hjemme. H's mor gik også hjemme, og det var en dyd i den familie. De havde mange gode år økonomisk med dyre biler og høj levestandard og masser af hjælp. Der var stort set ikke andet for H at lave, end at aflevere og hente børnene. Hendes tilknytning til virksomheden var perifer.

Vilkåret for nedskrivningen af de 1,4 mio. kr. skete ved gaver til jul. De modtog således virksomheden på favorable vilkår. Det er gået op og ned gennem årene. I slutningen af 80'erne var der en nedtur, og i 90'erne gik det fornuftigt. I 1999/2000 havde de endnu en krise, men derefter gik det godt igen indtil finanskrisen. Kurven nedad kunne ses allerede inden finanskrisen. De afhændede derfor virksomheden til en kollega, men de fik ikke penge med. Men de kom fra det uden gæld. Derefter har han drevet S H Men

det er ikke gået særlig godt. Det har ikke givet overskud siden 2011. I 2012 forlod hans bror virksomheden. I 2013 hævede han en pension i utide for at dække huller i økonomien. Han solgte også sin Porsche og gik ned i levestandard. Det er S 2 der hele vejen igennem har understøttet S 4

Huset blev blevet solgt i forbindelse med skilsmissem, men uden overskud. Indboet er delt, og der trak han det korte strå. Tilbage var en gæld på 500.000 kr., som de har delt. Han har desuden betalt H 100.000 kr.

Hans pensionsindbetalinger har været små, men der er naturligvis spekuleret lidt i det af hensyn til skat. Pensionsindbetalingerne har årligt været på 50.000- 100.000, og det er midler, der er betalt direkte fra selskabet og ind på hans pensionsopsparing. Hans pensionsdepot har uden yderligere indskud fordoblet sig fra 2012 og til nu. Det har været aktier, der har udviklet sig gunstigt. Han stoppede med at indbetale til pension i 2003/2004. Men det er oplysninger, han ikke har kunne skaffe på skrift.

Det er korrekt, at han ikke kan levere varer til H Hans polske fabrikant har valgt at nedlægge systuen. Så han har ikke kunnet levere til nogen. Han har svært ved at se, at det skulle betyde en mistet omsætning på 300.000 for H S 4 sælger bukser, der er tilpasset efter mål. Men det er svært at finde nogen, der vil producere på den måde.

Han har kendt Rev 1 siden, han var barn. Han tror godt, Rev 1 kan skille tingene ad. Rev 1 har fuld indsigt i deres forløb. Han har ikke brugt Rev 1 som revisor de sidste 6 år. Der har han brugt Rev 2

I 2014 købte han mærket " X " tilbage, da S 3 gik konkurs. Han har siden forsøgt at bruge det i S 4. Men X -mærket er fra 1969, så det er "støvet". Tøjet produceres i Polen.

Det går dårligt for S 4, og han har også haft en personlig krise. Det har været vanskeligt, for virksomheden er 100 % afhængig af ham og hans kæreste. Der er ingen ansatte ud over dem selv. Det er mislykkedes at sælge mærket " X ". Værdien er begrænset, da virksomheden ikke giver overskud.

S 5 er stiftet på et tidspunkt, hvor ejendommene blev skilt ud. S 3 skulle derefter leje dem. Det var for at få en lidt højere husleje end markedslejen, da det gik godt i S 3. Den blev solgt ud til en pris, der skattemæssigt var i orden. Efter S 3 blev solgt og senere gik konkurs stod ejendommen tom i 1 1/2 år. Nu er den lejet ud til V 2. V 2 kan opsigte lejemålet med 6 måneders varsel. Ejendommens markedsprisen er så lav, at den er uinteressant at sælge. Hans bror har ikke ville købe hans halvdel.

Han har under parternes samliv arbejdet meget, men han har også været til stede på hjemmefronten. Hans rejseaktiviteter har været meget faste, da messerne har ligget fast. Hans arbejder nu mest via skype og telefon. Der er ikke råd til rejser. Han arbejder nok 45-50 timer om ugen nu.

Rev A har forklaret, at han har været revisor for familien siden 1.10.1969. Han ser M's forældre privat, eksempelvis ved runde fødselsdage mv. og han var med til parternes bryllup. Ellers har han ikke set parterne i privat regi. Han er lige gået på pension, men færdiggør nogle opgaver, han har gang i. Han var revisor for S 3, og også for M og H i den forstand, at han skulle påse, at det der skulle med i deres årsopgørelsen, kom med. Han har også været revisor for S 2 indtil for 10 år siden.

Alle pensioner var firmabetalte ordninger. Det gælder også M og H. Han husker ikke, om der var indbetalinger til H ud over det, der fremgår af lønnen. Indbetalingerne for M har været fra firmaet. Som han husker det var det 50.000 kr. om året. Det var oftest på det tidspunkt, hvor der efter de opnåede resultater var grundlag for en bonus. Det der gik ind over lønsedlen var til SEB. Ekstra indskud skete til Jyske Bank. Han var med inde over, da M's bror og M fik overdraget 45 % hver af virksomheden. Købesummen blev afviklet via et familiegældsbevis, der var rentefrit. Hvert år fik de gaver til afdrag på gælden. Alle overdragelser til drengene skulle være særeje.

Foreholdt regnskabet for S 2 har han forklaret, at der er et stort tilgodehavender, som selskaberne ikke har midler til at betale. Når det fortsat giver underskud, er det ikke sandsynligt, at man kan udnytte skatteaktivet. Så det vil han tro er fjernet fra regnskabet. Han har ikke set S 4's regnskab, men så vidt han ved, er det S 2, der har holdt det kørende. Hvis man investerer i et nyt produkt, så kan man ikke aktivere det, hvis det bliver ved at give underskud. Hvis S 4 har en normal omsætning, så kan man aktivere et varelager. Men hvis det ligger stille, så skal det fjernes. Selskabet eneste værdi er, at det har en skattegæld. Men det kan kun udnyttes, hvis der kommer et overskud at udnytte det i. S 5 kører lige netop rundt. S 5 udlejer den oprindelige ejendom til V 2. Man er meget afhængig af denne lejer. Ejendoms-selskabet har ikke økonomi til at afvikle på gælden. Han mener, at der ligger en aftale om, at kreditforeningen skal godkende, hvis der skal tages penge ud af selskabet.

Han har også været revisor for S 2 indtil for ca. 10 år siden. Skattefordelen i selskabets skatteunderskud kan ikke udnyttes i S 5

Parternes synspunkter

Sagsøgers påstandsdokument:

"Til støtte for den nedlagte påstand gøres det vedrørende **fællesskabskompensation** gældende,

at Midlerne til sagsøgtes pensionsindbetalinger er sket af optjent løn, som ikke kan betragtes som afkast fra sagsøgtes særejevirsomhed,

at Pensionsindbetalingerne derfor er sket af fællesejemidler,

at Sagsøger ved ægteskabets indgåelse ..1996 havde uddannelse som designer og arbejdede fuldtids som sådan,

at Sagsøgers pensionsopsparing i ægteskabet er langt mindre end den pensionsopsparing, hun ville have haft, hvis hun havde fortsat med at arbejde som designer,

at Sagsøgers mindre pensionsopsparing skyldtes hensynet til familien, idet hun efter aftale med sagsøgte sagde sit arbejde op umiddelbart efter hun var blevet gift, så hun kunne tage sig af hus og hjem og aflaste sagsøgte, som arbejdede rigtig meget i sin virksomhed,

at Sagsøgers løn- og pensionsindbetalingsforhold er tilstrækkeligt dokumenteret via sagsøgtes egne oplysninger til Topdanmark,

at Sagsøgtes oplysninger om egne indbetalinger til pension inden ægteskabet og til dels i ægteskabet ikke er tilstrækkeligt dokumenteret,

at Sagsøger derfor har krav på fællesskabskompensation efter Retsvirkningslovens § 16d,

at Der er anvendt korrekt indbetalingsperiode og indbetalingssum ved beregning af fællesskabskompensationen, således at kravet på fællesskabskompensation er tilstrækkeligt dokumenteret,

at Kravet på kr. 780.937 i fællesskabskompensation med tillæg af sagsøgers nuværende pensionsværdi kr. 204.000 efter skat er mindre end halvdelen af forskellen mellem parternes pensioner, som er halvdelen af kr. 3.206.000 = kr. 1.603.000,

at Der ikke er hjemmel til at den ægteskabsskadede ægtefælle selv skal bære halvdelen af tabet.

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det vedrørende **rimelighedskompensation** gældende,

- at Parterne har været gift i knap 20 år med forudgående samliv på ca. 9 år,
- at Begge parter ved ægteskabets ophør har en negativ bodel, således at sagsøger går ud af ægteskabet med en gæld på ca. 250.000 og pensionsopsparing på ca. 255.000, mens sagsøgte har pensionsopsparing på ca. kr. 4.546.000 og på grund af særejeægtepagt har en formue på ca. 10 -12 mio.,
- at Sagsøgers mulighed for efter ægteskabets ophør at få et relevant job med sædvanlig pensionsordning er gået tabt på grund af de mange år som hjemmegående, idet der inden for designerområdet har været en voldsom udvikling,
- at Sagsøger uden rimelighedskompensation ellers ville være stillet urimeligt ringe i pensionsmæssig henseende, også når en tilkendt fællesskabskompensation svarende til det opgjorte beløb tages i betragtning,
- at Sagsøger derfor har krav på rimelighedskompensation efter Retsvirkningslovens § 16e,
- at Sagsøger på grund af ægteskabet måtte standse sin karriere som fuldtidsansat designer, og at kompensation derfor skal beregnes under hensyn hertil, og ikke som om sagsøger var ufaglært,
- at Beregningskemaet, jf. bilag 6 er udarbejdet så det medtager de relevante komponenter ved beregning af rimelighedskompensation, at der henvises til skemaet i blandt andet Karnov og at det sædvanligt anvendes i praksis,
- at Sagsøgers krav om rimelighedskompensation opfylder alle de krav der nævnes i lovens forarbejder både til §16 e stk. 1 og stk.2, herunder at sagsøger ikke modtager nogen form for boslod men tværtimod er meddebitor og solidarisk hæftende for en bankgæld på ca. kr. 500.000,
- at Sagsøgers jobudsigter er således at hun ikke vil kunne påregne et beløb til sædvanlig pensionsindbetaling,
- at Ægteskabets varighed, ægtefællernes formueforhold og omstændighederne i øvrigt taler for at tilkende en rimelighedskompensation fastsat til de ifølge motiverne maksimale 25 % af forskellen mellem værdien af ægtefællernes pensionsopsparinger.

Til støtte for den nedlagte påstand vedrørende **særejekompensation** gøres det gældende,

- at Sagsøger i ægteskabet har været vant til særdeles gode økonomiske kår,
- at Sagsøger nu bor alene i et lille lejet hus med parternes 2 fællesbørn på nu henholdsvis 14 og 18 år og med meget lav indtægt fra sit firma hvor hun forsøger at sælge tøj, som fortrinsvis sagsøgtes firma skal producere, hvad der jævnligt giver problemer,
- at Sagsøger ved at friholde sagsøgte således at han siden 1996 fuldt ud har kunnet koncentrere sig om sin virksomhed væsentligt har medvirket til sagsøgtes formue og
- at Sagsøger ved at gå ud af ca. 29 års samliv/ægteskab kun med gæld, jf. ovenfor, vil være stillet urimeligt ringe og derfor har krav på kompensation efter Ægtefælleskiftelovens §67,
- at Sagsøgtes oplysning om at værdien af sagsøgtes særeje skal opgøres pr 6.7.2015 bekræftes,
- at Værdien af sagsøgtes særeje skal opgøres senest i henhold til årsregnskabet pr 30.9. 2015,
- at Der ikke kan tages hensyn til eftergivelser, afskrivninger m.v. som ikke fremgår af årsregnskabet,
- at Og at der højst kan reduceres i meget begrænset omfang med latent skat, fordi der kan sælges skattefrit fra et holdingselskab og fordi eventuelt salg af anparterne i sagsøgtes holdingselskab må formodes først at ske om mange år, således at eventuel skat skal passiveres med minimum 50%".

Sagsøgtes påstandsdokument:

"Til støtte for sagsøgtes påstande gøres følgende anbringender gældende:

Vedrørende **fællesskabskompensation** gøres det gældende:

- at sagsøgtes pensionsindbetalinger er sket med særejemidler og ikke med optjent løn, og der således ikke er anvendt midler fra fællesejet, hvorfor der ikke er grundlag for fællesskabskompensation, idet betingelserne i retsvirkningslovens S 16, d ikke er opfyldte.

Såfremt retten måtte finde at betingelserne for kompensation i medfør af rvl. S 16 d er opfyldte, gøres det gældende:

- at der ikke er fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, hvad sagsøger kunne have tjent/indbetalt som designer, fx i form af lønstatistikker for designere i den anførte periode, og
- at den af sagsøger fremlagte dokumentation ikke i tilstrækkelig grad dokumenterer, at der er lidt et tab svarende til det af sagsøger opgjorte, idet sagsøgers henvisning til oplysninger fremlagt af sagsøgte ikke er tilstrækkelig dokumentation for gennemsnitslønnen og sædvanlig pensionsindbetaling for designere i den anførte periode, hvorfor betingelserne i retsvirkningslovens 5 16 litra d ikke er opfyldte.
- at sagsøger i sin beregning har anvendt en forkert indbetalingsperiode og indbetalingssum, hvorfor et eventuelt kompensationsbeløb ikke skal fastsættes i overensstemmelse med den af sagsøger fremlagte beregning.
- at sagsøger selv skal bære 1/2 af det skønsmæssigt opgjorte tab jf. bl.a. dom afsagt af skifteretten i Lyngby den 15. juli 2016 (SKS 294/2016)

Vedrørende **rimelighedskompensation** gøres det gældende:

- at sagsøger er kompenseret i tilstrækkelig grad for det tilfælde, at retten måtte finde, at sagsøger skal tilkendes fællesskabskompensation i medfør af retsvirkningslovens 5 16 d, idet sagsøger i så fald ikke længere er urimeligt stillet i pensionsmæssigt henseende.

For det tilfælde, at retten måtte finde at betingelserne i rvl. S 16 e, er opfyldte gøres det gældende:

- at sagsøger stoppede med at arbejde på fuld tid i slutningen af 1996, hvorfor det af sagsøger anførte kompensationsbeløb ikke er korrekt, idet det følger af lovbemærkningerne, at indbetalingerne for en ægtefælle, der altid har været hjemmegående eller har haft meget ringe eller skiftende tilknytning til arbejdsmarkedet, skal kompenseres svarende til et beløb, der ikke overstiger en ufaglærts pensionsindbetalinger under ægteskabet i de perioder, hvor der ikke er indbetalt til en pensionsordning.
- at der i forarbejderne ikke er angivet beregningsmetoder for kompensationen eller regler for sammenligningen af ægtefællernes pensioner, ligesom det følger direkte af lovtæksten, at kompensationerne skal fastsættes skønsmæssigt, hvorfor et eventuelt kompensationsbeløb skal fastsættes skønsmæssigt og

ikke i henhold til det af sagsøger fremlagte beregningsskema fra Synopsis, og

- at der er anført forkerte data i beregningsskema, hvilket ligeledes taler for, at en eventuel kompensation fastsættes skønsmæssigt af retten og ikke i henhold til det fremlagte skema fra Synopsis.
- at der jf. lovens forarbejder ved vurderingen af kravets størrelse, skal foretages en bred skønsmæssig vurdering, hvor bl.a. ægtefællernes samlede formueforhold, herunder fælleskabskompensation indgår, hvorfor kompensationskravene ikke kan opgøres separat, hvilket der ikke er taget højde for i de af sagsøger fremsatte krav.
- at sagsøger er født i 1968 og dermed har ca. 20 år til sædvanlig pensionsalder, hvor der kan indbetales til pensionsopsparing.

Vedrørende **særejekompensation** gøres det gældende:

- at årsregnskaberne viser, at sagsøgtes selskaber drives med underskud, og
- at den reelle værdi af sagsøgtes særeje og omstændighederne i øvrigt ikke giver grundlag for kompensation i medfør af ægtefælleskiftelovens S 67.

For det tilfælde, at retten måtte finde, at betingelserne i ægtefælleskiftelovens S 67 er opfyldte, gøres det gældende:

- at der ved opgørelsen af selskabernes værdi, skal tages højde for latent skat, og
- at den af sagsøger anførte værdi af sagsøgtes særeje ikke er korrekt, idet der dels er taget afsæt i indkomståret 2014 og da flere af de anførte indtægter af kapitalandelene i tilknyttede virksomheder ikke vil være realiserbare ved en opgørelse af selskaberne, hvorfor kompensationens størrelse skønsmæssigt skal fastsættes med afsæt i særejets reelle værdi, og
- at der ved opgørelsen af særejets værdi endvidere skal tages højde for eftergivelser og nedskrivninger, samt det forhold at en stor del af egenkapitalen i S 2 udgør indtægter af kapitalandele og tilgodehavender i tilknyttede virksomheder, som ikke er realiserbare, hvilket fremgår af de fremlagte årsopgørelser fra sagsøgtes selskaber".

Vedrørende Fællesskabskompensation

Retsvirkningslovens § 16 d har til formål at gøre det muligt for ægtefæller at indrette sig i familien, som de mener er mest hensigtsmæssigt, uden at skulle tage højde for de indbyrdes pensionsmæssige konsekvenser.

Det er således forudsat i bestemmelse, at der kan blive tale om fællesskabskompensation i tilfælde, hvor den ene ægtefælles arbejdsforhold har gjort det ønskeligt, at den anden ægtefælle har stået udenfor arbejdsmarkedet.

Det er en forudsætning for tilkendelse af fællesskabskompensation, at indbetalingerne på den anden ægtefælles pensionsordning er sket af fællesejemidler.

Skifteretten lægger efter det oplyste i sagen til grund, at M løbende har indbetalt midler på sin pensionsopsparing. Skifteretten finder, at bevisbyrde for, at hans pensionsindbetalinger ikke er sket af optjent løn, men af midler fra sit særeje, påhviler M. Denne bevisbyrde er ikke løftet alene ved M's egen forklaring og Rev t forklaring. Skifteretten lægger derfor til grund i sagen, at pensionsindbetalingerne er sket af lønindkomst, og således er sket af fællesejemidler.

Skifteretten finder endvidere, at parterne efter fælles overensstemmelse har indrettet sig således, at H af hensyn til børn og af hensyn til M's arbejdspress gik hjemme, og at hendes ringe pensionsopsparing således skyldes hensynet til familien.

Af parternes pensionsoplysninger fremgår, at H's samlede pensionsopsparing i juli 2015 er ca. 255.000 kr., og at M's pensionsopsparing pr. juli 2015 er 4.546.000 kr.

Bestemmelsen om fællesskabskompensation er en erstatningslignende bestemmelse, der skal stille H som om, hun under ægteskabet havde haft fuldtidsjob og indbetalt til pensions.

H har i en længere årrække gået hjemme på fuld tid. Herefter har hun i mindre omfang arbejdet i M's virksomhed, hvor hun i nogen og varierende grad har indbetalt til pension. Herefter startede hun selvstændig virksomhed i 2013, hvor hun har haft en begrænset indtjening.

Efter H's forklaring finder skifteretten ikke grundlag for at betvivle, at hendes arbejdsmæssige forhold generelt set har været afpasset efter ægtefælles virksomhed og arbejde og familiens behov, således at hendes manglende pensionsindbetalinger i det hele har skyldtes familien som helhed. Skifteretten finder derfor, at H har krav på fælles-

skabskompensation for den manglende pensionsopsparing i perioden 1996 - 2015.

Udgangspunktet er herefter, at H i pensionsmæssig henseende skal erstattes det tab, hun har lidt ved, at hun helt eller delvist har stået udenfor arbejdsmarkedet. Beregningen skal som udgangspunkt ske på baggrund af forskellen mellem, hvad hun ville have optjent i pension et et job som designer sammenholdt med hendes faktuelle pensionsopsparing.

Det er dog ikke på det foreliggende grundlag muligt at lave en egentlig beregning af hendes mistede pensionsformue. Skifteretten lægger til grund, at H er veluddannet, at hun som designer havde et godt vellønnet job, og at hun samlet set ville have haft en betydelig højere pensionsopsparing, end hun faktisk har, hvis hun var fortsat sin ansættelse som designer. På denne baggrund finder skifteretten, at fællesskabskompensationen skal fastsættes skønsmæssigt til 600.000 kr.

Under hensyn til M's høje pensionsformue skal kompensationen ikke nedsættes i medfør af § 16 d, stk. 2.

Rimelighedskompensation

Skifteretten kan i medfør af retsvirkningslovens § 16 e bestemme, at en ægtefælle skal betale den anden ægtefælle et beløb med henblik på at sikre, at denne ikke stilles urimeligt ringe i pensionsmæssig henseende.

Under hensyn til, at H tilkendes en fællesskabskompensation på 600.000 kr. finder skifteretten, at hun ikke er urimeligt stillet i pensionsmæssig henseende. Betingelserne for at tilkende hende en rimelighedskompensation er derfor ikke til stede.

Vedrørende særejekompensation

Skifteretten lægger om M's særejeformue til grund, at han ejer 100 % af selskabet S 2, og herigennem 50 % af datterselskaberne S 5 og S 6, og 100 % af S 4.

Af S 2's regnskaber fremgår, at selskabet havde en egenkapital i 2014/2015 på 10.879.891 kr. og i 2015/2016 på 9.466.020. Skifteretten lægger til grund, at regnskaberne, der er udarbejdet af en revisor og underskrevet af revisor og M giver et retvisende billede af selskabet.

Skifteretten lægger om H's forhold til grund, at hun fra ægteskabet har en gæld på 250.000 kr., og at hun driver selskabet S 1, der i 2015 havde en egenkapital på 123.731 kr.

Skifteretten lægger endvidere efter parternes forklaringer - som tillige anført ovenfor - til grund, at H under parternes 29 årige lange samliv efter parternes fælles overensstemmelse af hensyn til parternes børn, M's arbejdsforhold og hensynet til familien generelt har bidraget til at skabe rammerne for, at M har kunnet fokusere på arbejdet i sin virksomhed.

Skifteretten finder herefter, at H skal ydes et beløb på 400.000 kr. med henblik på at sikre, at hun ikke stille rimeligt ringe i økonomisk henseende. Beløbet er fastsat skønsmæssigt.

Der er ved beløbets fastsættelse taget hensyn til, at H er tilkendt en fællesskabskompensation.

Herefter skal M til H betale 1.000.000 kr., idet bemærkes, at det tidligere betalte a conto beløb på 100.000 fratrækkes.

Sagen omkostninger.

H har fået medhold i 2 af 3 delpåstande for et samlet beløb på 900.000 kr.

Efter sagens resultat og sagens principielle karakter finder skifteretten, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part eller til statskassen.

Thi kendes for ret:

M skal til H, betale 900.000 kr. med tillæg af procesrenten fra den 14. november 2016

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden.

Helle Hager Thor
retsassessor

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Viborg, der 2017.

Maibritt Spliid Nielsen, kontorfuldmægtig